Anul al 63-lea
6 Pagini

200 LEI

Taxa poştală plătită în numerar conform aprobării Dir. G-le P. T. T. Nr. 24.464/946.

Nr. 101 Duminică 5 Mai 1946
6 PAGINI

ABONAMENTE „UNIVERSUL" CAPITALA Lei 13.000 pe 3 luni

UNIVERSUL

ABONAMENTE UNIVERSUL PROVINCIA Lei 10.000 pe 3 luni Plata prin C.E.C. Nr. 7.999

Fondator: LUIGI CAZZAVILLAN
Proprietar: „UNIVERSUL" S. A.
Inscris sub Nr. 160 Trib. Ilfov

CELE DIN URMA ŞTIRI DIN LUMEA INTREAGA, TELEGRAFICE ŞI TELEFONICE
REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: BUCUREŞTI, STR. BREZOIANU No. 23-25
CENTRALA TELEFONICA A ZIARULUI: 3.30.10: SECRETARIATUL DE REDACŢIE: 3.30.15

APARE SUB CONDUCEREA UNUI COMITET DE DIRECŢIE

GRIJA PENTRU PĂDURILE ŢĂRII

In mai multe regiuni păduroase din ţară s'au semnalat, în preajma sărbătorilor de Paşti, mari incendii de păduri. Sute şi mii de hectare acoperite cu falnice plantaţii de fag şi de brad au căzut pradă flăcărilor, pricinuind pagube incalculabile economiei naţionale.

In Buzău, focul a decimat masivele păduroase dela punctul Gura Teghii, Brebu, Secuiu, Valea Dracului, punctul Carpenu din Vărlam, întinderea sinistrului mergând până dincolo de hotarul cu jud. Prahova.

Incendii de aceeaşi intensitate au fost semnalate în numeroase puncte din regiunile păduroase ale Banatului, Ardealului şi Moldovei.

Primele cercetări întreprinse au stabilit că, în majoritatea cazurilor, sinistrul a fost provocat de mâini criminale, sub influenţa unei propagande iresponsabile şi nefaste, ţintind exproprierea ca teren de cultură a pădurilor decimate de incendii.

Faptul apare ca o aberaţie neroniană, care trebue reprimată cu toată străjnicia, înainte de a contamina şi alte minţi răufăcătoare sau sărace cu duhul, de pe alte meleaguri. Nici o cruţare nu poate fi acordată făptuitorilor, dar mai ales autorilor morali, cari trebuesc descoperiţi şi scoşi la iveală din escunzişul uneltirilor lor criminale, spre a fi traşi la răspundere.

E vorba doar de una din cele mai preţioase bogăţii ale ţării, pe care suntem datori s'o apărăm şi s'o refacem prin toate mijloacele şi cu toate sacrificiile, iar nu s'o dăm pradă flăcărilor, după ce zeci de ani am decimat-o printr'o exploatare iraţională şi sălbatică, la care s'au adăogat imensele ravagii ale războaielor din ultimele decenii.

Ceeace ne-a mai rămas — după regulele unei raţionale exploatări — n'ar putea satisface nici cerinţele stricte ale consumului intern şi ar fi nevoie de o perioadă de repaos de mai mulţi ani, conjugată cu o campanie activă şi metodică de replantări şi regenerări, pentru a putea aspira la o producţie forestieră normală.

Avem, e adevărat, un corp de ingineri silvici, bine pregătiţi, conştienţi de misiunea lor, gata oricând să ridice până la înălţimea apostolatului, zelul profesional şi dragostea lor pentru pădure. Dar bunele lor intenţii şi frumosul lor entuziasm n'au găsit decât rareori ecou în cercurile conducătoare, care, pentru interese trecătoare, au continuat să dea pădurile ţării pe mâinile rapace ale consorţiilor de exploatare, fără garanţii şi răspunderi efective în ce priveşte regimul de exploatare, fără o politică forestieră serioasă, care să asigure măcar menţinerea substanţei.

Ne-am trezit astfel cu patrimoniul nostru silvic considerabil părăduit, tocmai în ceasul când producţia lui este mai solicitată ca oricând de nevoile de refacere şi de reconstrucţie ale ţării, de împlinirea angajamentelor externe contractate prin convenţia de armistiţiu, cum şi de necesităţile de schimb cu pieţele internaţionale.

N'am făcut până acum un pas serios în direcţia replantării golurilor lăsate de iureşul exploatărilor sălbatece din trecut, văduvind ţara nu numai de una din cele mai preţioase surse de avuţie ale ei, dar şi de regulatorul natural al fenomenelor atmosferice, de a cărui degradare se resimte azi puternic climatul şi agricultura ţării.

Ştim că aceste probleme formează acum preocuparea de căpetenie a conducerii ministerului nostru de agricultură şi domenii. Ştim, că în scopul conservării măcar de aci înainte a domeniului forestier al ţării secătuit prin exploatările nesăbuite din trecut şi în vederea unei repartizări raţionale a producţiei şi a materialului supus industrializării, se pregăteşte trecerea tuturor pădurilor sub controlul unui organ central unic, care, probabil, va fi Consiliul economic al lemnului. Dar ceeace am dori să se întreprindă imediat —cu toată hotărîrea, cu toate mijloacele, fără nici o zi de amânare — este punerea în mişcare a unei campanii de replantare şi regenerare a unor cât mai vaste terenuri forestiere, o campanie, care fiind tot atât de importantă şi de indispensabilă pentru ţară ca şi campaniile agricole organizate în anii din urmă, să se desfăşure în proporţii similare, cu acelaş vast aparat de mijloace tehnice şi financiare, cu aceeaşi însufleţire de înalt apostolat.

O cere interesul bine calculat al ţării, o cer necesităţile şi condiţia de mai bine a întregei comunităţi româneşti.

Interzicerea oricărei activităţi politice pentru elevi in şcoală şi in afară de şcoală

Ministerul educaţiei naţionale, ca urmare a discuţiunilor ce au avut loc în consiliul consultativ prezidat de d. ministru Ştefan Voitec, a dat decizia nr. 139.329 din 30 Aprilie 1946, care devine obligatorie imediat pentru toate categoriile de şcoli secundare şi al cărei cuprins este următorul:

„Având în vedere manifestările nesănătoase ale unei părţi din tineretul şcolar abătut dela rostul lui firesc, se interzice elevilor din toate şcoalele de stat, confesionale şi particulare, orice manifestare politică de partid sau antidemocratică, atât în şcoală cât şi în afară de şcoală.

Este interzisă, deasemeni, afişarea oricărei lozinci şi purtarea oricăror insigne care amintesc sau care au ajuns simbol al unor manifestări politice de partid sau antidemocratice.

Sunt şi rămân desfiinţate dela sine pe data prezentei decizii, toate asociaţiile şi comitetele lor din şcoală şi din afară, alcătuite de elevi, afară de comitetele de clasă şi societăţile culturale din şcoală.

Activitatea şcolarilor din timpul liber, se va desfăşura în aceste societăţi culturale.

Se interzice participarea elevilor la orice asociaţie, sub orice denumire ar fi, care nu-i prevăzută de legi şi aprobată de ministerul educaţiei naţionale.

ALTE NEMULŢUMIRI ALE PENSIONARILOR

Acest ziar a desbătut pe larg chestia pensiilor. Totuşi n'am putut atinge toate laturile problemei. Zilnic se ridică întâmpinări noui.

Cu cât înaintăm în acest domeniu, cu atât ne dăm seamă mai bine de haosul în care au fost aruncaţi pensionarii.

Şi nu-i vorba numai de-un articol de lege nedrept sau de-o practică abuzivă în cazuri izolate. Nenumărate legi, dispoziţii, practice — patronate de diverse guverne în trecerea timpului — au stratificat nedreptăţi peste nedreptăţi de-asupra categoriei pensionarilor.

Regimurile trecute s'au îngrijit mai mult sau mai puţin de acele categorii de funcţionari, ca şi de diverse specialităţi de slujitori ai statului — prin care se putea exercita dictatura militară sau camuflată.

De pensionari — cine oare avea nevoe pentru operaţiile electorale sau pentru menţinerea aproape permanentă a stării de asediu de fapt din ultimele decenii?

Asupra pensionarilor apasă greu vina trecutului. Se cere acum o vastă activitate de descurcare şi de lămurire a chestiei — creîndu-se apoi, pentru aceşti prigoniţi ai stăpânirilor de până acum, un regim cu totul nou.

Ca o contribuţie la opera de limpezire a problemei pensionarilor, vom adăoga încă o serie de nedreptăţi — pe lângă cele expuse de noi în articolele precedente.

Pensiile sunt în genere nedrept sau prost calculate. Iar după prima eroare sau inechitate, — nu se opreşte măcar seria greşelilor (dacă nu se poate repara ştirbirea drepturilor din trecut).

Astfel, după lege, pensionarul se bucură de toate schimbările în salarizarea funcţionarului respectiv. Totuşi, pensionarii corpului didactic nu primesc gradaţiile nou create pentru profesori. Iar judecătorii pensionari, cu tot dreptul legal, n'au reuşit să obţină gradaţiile introduse în magistratura după pensionarea lor. (La calcularea pensiei lor nu se ţine seamă, în întregime, nici de anii de avocatură — ci numai cu multe restricţii).

Unele instituţii publice au statute aparte, care prevăd sporiri de salarii şi diferite accesorii în plus. Ar fi fost natural ca — în mod automat — să se recalculeze pensiile foştilor slujitori ai acestor instituţii (regii autonome). Realitatea este că la unele din ele nu s'a făcut recalcularea nici până acum.

După anunţarea cotelor cu care urma să se majoreze pensiile, s'a manifestat o mulţumire în rândurile foştilor slujitori ai Statului. A venit însă repede deziluzia, — fiindcă contabilităţile au început să calculeze „taxe" care ajung până la... 34 la sută din pensie!? Astfel un pensionar care primea în Februarie a. c. 154.000 lei lunar, aplicându-i-se coeficientul 129, ar fi trebuit să încaseze pe April 352.660 lei. El n'a primit decât 233.756 lei, — întrucât 119.904 lei reprezintă taxele. Deşi dispoziţiile Ministerului de Finanţe prevăd că pensia pe April nu va putea fi mai mică decât cea de pe Mart — deci în cazul nostru: 308.000 lei, — pensionarul respectiv a încasat cu 74.244 lei mai puţin.

Cu veteranii de războiu, cazul este şi mai interesant. Intr'adevăr, există o lege — care n'a fost abrogată — unde se prevede scutirea de impozit a pensiilor acestei categorii de foşti luptători. Ei, bine.. cu toată legea... veteranilor de război li se reţin impozite din pensii. La obiecţiile pensionarilor, Ministerul de Finanţe şi-a recunoscut greşala — adăogând însă că „nu se mai poate face nimic... până la bugetul viitor"!? Altfel, s'ar dezechilibra actualul buget...

Pe lângă aceste nemulţumiri, se ridică proteste din toate părţile împotriva faptului că nu se plătesc pensiile la timp. După o săptămână din April, şi nu se achitaseră toate pensiile pe Mart. Iar unele instituţii de stat — deşi s'a anunţat majorarea pensiilor — au plătit chiar în April tot pensiile din trecut.

In afară de chestiile importante, care nu pot fi soluţionate decât pe cale de lege — există o mulţime de amănunte (vitale însă pentru pensionar), asupra cărora biurourile au o competenţă absolută. Iar aceste biurouri nu se pot debarasa de rutina noastră tradiţională.

Ce-i de făcut?

Numai o acţiune organizată şi sistematică a pensionarilor poate să ducă la bun rezultat.

Astfel, Filiala pensionarilor publici (evacuaţi-refugiaţi) din Craiova de pe lângă Asociaţia solidară a pensionarilor publici din întrega ţară face apel la toţi colegii să-şi strângă rândurile, înscriindu-se în această organizaţie.

Iar după înscriere, se cere activitate — luptă...

O acţiune, unită şi susţinută, a pensionarilor — în dreapta lor cauză — nu poate rămâne zadarnică.

M. SEVASTOS

FRANCEZII LA MOSCOVA

de VICTOR EFTIMIU

Vedere din Piaţa Roşie în timpul unei serbări nocturne.

Am petrecut câteva seri neuitate la Ambasada Franceză din Moscova, unde ne-a dus, ca într'o casă prietenă, d-na profesor I. Iordan, soţia ambasadorului nostru.

Misiunea franceză a fost instalată, după cellalt războiu, în palatul fost al unui negustor bogat, în faţa unei monastiri unde s'a dus să-şi încheie zilele văduva unui mare duce asasinat; au locuit şi ei o vreme, între zidurile cari adăpostesc azi pe doamna şi d. general Catroux, trimişii Franţei.

Multe din autorităţile metropolei folosesc ca adăpost reşedinţele somptuoase ale bogăţaşilor de odinioară. Comercianţii şi industriaşii ruşi duceau viaţă de seniori; îşi clădeau palate falnice, le împodobeau cu opere de artă, donau statului, comunei, muzee întregi şi căpătau astfel, un rang în societatea nobilă şi pomenire înaltă din partea urmaşilor.

Sediul ambasadei franceze, parter şi etaj, e decorat în două stiluri: vestibulul, scara şi primele încăperi sunt vopsite în culori vii, aproape violente, cu motivele tradiţionale moscovite, repetate la infinit în biserici şi în încăperile din Kremlin, cari adăposteau pe ţarii din vechime. A doua jumătate a legaţiei îmbracă cea mai armonioasă aparenţă franceză, mobile, tablouri, gobelinuri şi vase, originare din patria luminoasă...

Serviciul îl fac indochinezi tineri, mărunţi, agili, pe cari i-a adus generalul din misiunile sale în inima Asiei.

In această Moscovă colosală, înghetată de gerul lui Februar, apăsătoare, unde toate feeriile sânt interioare, o poartă deschisă pe un peisaj francez este transportată dintr'odată într'o atmosferă familiară, pe care n'ai mai părăsi-o.

Blonda amfitrioană răspândeşte cel mai cuceritor farmec parizian: distincţie, graţie, vervă, spirit, dulcoşie... Doamna Catroux a trăit o vreme, după cellalt războiu, la Bucureşti, a fost prietenă cu Regina Maria, cunoaşte destulă lume din societatea bucureşteană şi, ca unanimitatea francezilor cari au trecut pe la noi, a rămas cu nostalgia sufletului şi a cerului românesc. Deaceea primeşte pe români cu o spontană cordialitate.

Generalul Catroux, ambasadorul Franţei pe lângă Soviete, n'are, în ţinută, nimic marţial, nimic din rigiditatea militarului. De altfel, ofiţerii francezi în general, sunt simpli, poartă uniforma fără ostentaţie şi fac cât mai imperceptibile urmele carierei.

Ambasadorul e un om de statură mijlocie, cărunt, foarte politicos, foarte fin, un intelectual distins— a tradus în versuri franceze partea a doua a lui Faust — şi e un democrat convins, omul cel mai nimerit pe care-l putea găsi republica s'o reprezinte în împărăţia lumii viitoare, acea Franţă care a pregătit prin scrisul şi revoluţiile ei, această lume nouă. A găsi focul sacru al progresului în inima unui om tânăr, a unui fiu al poporului, a unui proletar, a unui nedreptăţit, e foarte firesc. Dar este admirabil să simţi acest fior vibrând în reprezentantul matur al unei vechi tradiţii, într'un general glorios, într'un diplomat căruia lumea veche i-a dat toate satisfacţiile şi care, trăind într'o societate dacă nu reacţionară, cel puţin confortabilă, a ştiut să reziste indemnurilor şi voluptăţilor castei, ca să stea pe bastionul cel mai înaintat al baricadei.

Ambasadorul Catroux reprezintă la Moscova nu numai Franţa de astăzi, dar toată tradiţia de veche prietenie, care leagă aceste mari şi generoase popoare... Sovieticii ţin vie recunoştinţa pentru tot ceia ce le-a venit din oraşul lumină, influenţele civilizatoare dealungul secolelor, dela literatură şi artă, până la strategie şi arhitectură şi, mai ales, până la ideile de reformă şi ameliorare a societăţii umane.

Iar Franţa a răspuns şi răspunde în aceiaşi măsură, fiindcă nicăieri mai mult ca la Paris n'a fost mai admirată, mai trâmbiţată literatura şi arta rusă, nici un oraş n'a primit cu mai multă înţelegere şi generozitate pe revoluţionarii, pe exilaţii ţarismului, cari căpătau forţe noui de luptă, curaj şi optimism, în contact cu cetăţenii liberi, vesnic răsvrătiţi pentru dreptate, ai bătrânei Luteţii.

Prestigiul Franţei în lume este imens şi — paradox! — e cu atât mai mare cu cât, geograficeşte, ţinutul se află mai departe... La Moscova şi'n Statele Unite ale Americei simţi mai mult Franţa decât la Berna sau la Amsterdam.

*

Printre multele lucruri, atât de interesante, pe cari le-am vorbit cu generalul Catroux, însemn aceste două:

— Mă aflam într'o seară la Opera Mare din Paris, — povesteşte amfitrionul — cu Bogumilov, ambasadorul Sovietelor la noi... Ne uitam la dansatoarele cari evoluau pe scenă, — un balet destul de modest, faţă de luxuriantele spectacole cari se desfăşoară la Moscova sau Leningrad...

„Vezi dumneata, îmi spune Bogumilov, fastul teatral, desvoltarea artelor, nu sunt posibile decât sau într'o societate feudală sau într'una socialistă?"...

„Intr'adevăr, ceia ce lumea burgheză-capitalistă consacră subvenţionării artei şi culturii e ridicol faţă de ofranda pe care o aduc pe altarul frumosului popoarele sovietice.

★

Cu glasul voalat de lacrimi, îmi povesteşte generalul Catroux cum a fost jefuită Franţa în ultimul războiu.

— S'a evaluat la cincizeci de miliarde de franci ceia ce nemţii au dus din ţara noastră, ca opere de artă. Şi nu e vorba numai de ce au furat, brutal, în calitatea lor de cotropitori. Dar ne-au jefuit şi prin perfide combinaţii în cari tentaţia se amesteca cu şantajul.

„Precum ştiţi, Petain plătea zilnic lui Hitler patru sute milioane de franci... Jumătate din această sumă era arhisuficientă pentru întreţinerea armatei de ocupaţie. Cealaltă jumătate o întrebuinţau pentru achiziţionarea de opere de artă, aflată la colecţionarii francezi.

„Aveau indicatori — printre ei aventurieri levantini pe cari i-am întâlnit mai târziu şi la Cairo.

„Aceştia aflau că în cutare castel, în cutare palat sau hotel particular se găseşte un tablou de preţ un Fragonard sau un Watteau, o broderie veche, un vas artistic, o mobilă rară o pendulă unică, evaluată la atâtea milioane de franci.

„Un intermediar se prezenta şi oferea dublu: nemţii aveau destui bani de-ai noştri, ca să pună mâna pe lucrurile noastre, fără să facă personal nici un sacrificiu.

„Ispitit de suma pe care n'o visase niciodată, intimidat de perspectiva unei luări cu forţa, fără nicio despăgubire, omul îşi ceda comoara şi astfel patrimoniul Franţei a fost sărăcit până la sleire".

— Nu se poate da de urma acestor obiecte, domnule ambasador?

— Cine poate şti numele fiecărui cumpărător care, deobiceiu, lucra prin interpuşi? — Cum, unde poţi urmări toate aceste obiecte ridicate"?

. . . . . .

In automobilul care ne duce spre centrul Moscovei, în frigul care ne cuprinde iar, plini de amintirea melancolică şi caldă, a feeriei pe care am părăsit-o de câteva clipe, scriem cu degetul, pe geamul înflorit cu jocuri de ghiaţă: Franţa... Moscova... Parisul... Uniunea...

Nu se vor despărţi niciodată!...

CUM A FOST CÂŞTIGAT ION ANTONESCU PENTRU RĂZBOIUL DIN EST

Mersul pregătirilor procesului. — Ce s'a dovedit cu prilejul instrucţiei

Luni începe judecarea celor doi Antonesti. Alături de ei, în aceiaş boxă a acuzaţilor, vor lua loc şi membrii guvernului lor, pentru a-şi primi pedeapsa.

Poporul îi va judeca.

Localul judecătoriei ocolului 8 din str. Ştirbey Vodă a fost amenajat special pentru acest proces. Eri toată ziua localul a fost ţinta tuturor curioşilor, ziariştilor şi fotografilor, fără ca vreunul din ei să poată intra în incinta judecătoriei. Doar avocaţii apărării au primit îngăduinţa de a lua contact cu împricinaţii.

Pregătirile pentru proces sunt în plină desfăşurare. Se lucrează cu febrilitate. Eri dimineaţă un autocamion a transportat dela sediul Tribunalului Poporului din bulevardul Ferdinand la localul judecătoriei ocolului 8, dosarele spre a putea fi puse la îndemâna apărătorilor şi inculpaţilor spre consultare.

APARAREA

Se pare însă că din avocaţii propuşi de către acuzaţi, puţini vor fi aceia care se vor însărcina cu apărarea lor. In tot cazul, se afirmă că atât cei solicitaţi de către cei din boxă, cât şi cei care vor fi propuşi din oficiu, vor fi numai dintre marile vedete ale baroului Ilfov.

Eri, o parte din apărători, au luat contact cu împricinaţii într'o cameră special amenajată. Putem afirma că în afară de ceeace se află consemnat în voluminoasele dosare, avocaţii au cerut o serie de amănunte suplimentare, în vederea alcătuirii apărării.

DECLARAŢIILE D-LUI PROF. P. CONSTANTINESCU-IAŞI

In legătură cu acest proces, d. prof. P. Constantinescu-Iaşi, ministrul informaţiilor, a făcut eri câteva declaraţiuni ziarului „Adevărul", din care extragem următoarele:

„Lotul care va începe a fi judecat Luni 6 Mai, e numai primul grup al marilor criminali de război şi vinovaţi de dezastrul ţării şi nu ultimul cum s'a grăbit să anunţe un ziar de erl.

Mai sunt şi alţi foşti miniştri din guvernele Antonescu, care vor apărea ulterior în faţa Tribunalului Poporului.

Guvernul nostru, a continuat d. ministru Constantinescu-Iaşi, este pentru principiul responsabilităţii integrale a tuturor membrilor unui guvern faţă de actele de guvernământ respective, chiar dacă unii miniştri au jucat un rol mai „şters".

Cei care apar în lotul de Luni au fost aleşi după vinovăţia lor, după importanţa departamentelor deţinute şi după durata ministeriatelor lor.

Din acest prim lot sunt prezenţi 17 criminali de războiu.

Pentru cei dispăruţi, toţi legionari, se vor face intervenţii pentru a fi aduşi în ţară, spre a-şi ispăşi pedepsele, care, suntem siguri, vor fi bine meritate.

„Din cercetarea dosarului voluminos, e adăugat d. ministru Constantinescu-Iaşi, şi după declaraţiile principalilor vinovaţi, se constată o largă răspundere în dezastrul ţării şi din partea altor factori politici care nu se găsesc pe banca acuzării.

Şi ministrul informaţiilor a încheiat:

„Ţara este îndreptăţită să aştepte toate explicaţiile şi fixarea tuturor răspunderilor în legătură cu dezastrul ţării, care a adus atâtea victime şi ale cărui consecinţe economice le resimţim cu toţii astăzi".

O SCRISOARE A GENERALULUI HANSEN

Printre documentele care vor fi aduse în faţa instanţei va fi o scrisoare a generalului Hansen, fostul şef al misiunii germane de la noi, scrisoare care a fost adresată şefului Curţii de justiţie şi casare militară, care s'a ocupat cu procesul rebeliunii din 21-23 Ianuarie 1941 şi în care se arată atitudinea lui Hitler faţă de regimul antonescian.

Generalul Hansen scria:

„Generalul Mehedinţi m'a vizitat la 22 Ianuarie 1941, la hotelul Ambasador, urmând dorinţei mele exprese de a face această vizită. Am cerut aceasta pentru faptul că legionarii procedaseră la rebeliuni în mod evident, printr'o greşită interpretare a atitudinii armatei germane, care — în concordanţă cu politica oficială a marelui reich şi directivelor acestuia — era hotărâtă să păstreze o loialitate faţă de Conducătorul Statului, generalul Antonescu.

„Am crezut cu atât mai necesar a aduce la cunoştinţa legionarilor această atitudine bine stabilită, pentru că Horia Sima mă vizitase în ziua de 21 Ianuarie după amiază şi eu, în neştiinţa acţiunii sale, care urma să se producă am răspuns potrivit asigurărilor pe care le-a dat cu prilejul asasinării maiorului Doering, într'un sentiment sincer şi camaraderesc al Legiunii faţă de armata germană".

Mai departe generalul Hansen precizează că fuseseră stabilite planurile pentru o acţiune militară antisovietică şi că orice complicaţie pe teritoriul român putea pune în primejdie aceste planuri:

„Afirm cu hotărâre următoarele: lui Horia Sima şi Legiunii, le este cunoscut că pentru Germania şi România sunt în curs fapte importante militare. Deci trebue să fie clar că aceste pregătiri nu este îngăduit a fi tulburate în niciun caz. Rebeliunea începută, fără ştiinţa misiunii militare germanee ar putea periclita prin situaţia creiată şi cu urmările ei posibile aceste înfăptuiri

„De aceea trebuie să fie clar că armata germană s'ar vedea pur şi simplu forţată să intervină şi că aceasta s'ar produce bin eînţeles fără a prejudicia asupra sentimentelor de amiciţie faţă de legiune, dar numai în favoarea conducerii legale a statului care a oferit Fuehrerului Adolf Hitler încrederea necondiţionată"

ss. General Hansen

De aici se vede clar pe deoparte că se hotărîse încă de pe atunci agresiunea militară antisovietică iar pe de alta cât de puternic se înstăpânise asupra ţării, misiunea militară germană.

COMPLICITATE ŞI INTERES

Această înstăpânire nu se înfăptuise, desigur, fără complicitatea şi cointeresarea în cauză a legiunii şi a lui Ion Antonescu. Altfel nu se poate explica — aşa cum s'a dovedit cu prilejul instrucţiei — de ce raporturile României faţă de Germania pe timpul trădătorului Antonescu erau dela ţară suverană la ţară vasală.

Acest caracter îl poartă, dealtfel, şi raporturile dintre armata germană şi armata română.

ANTONESCU VOIA SA FIE FELDMAREŞAL

Pentru a cumpăra această vasalitate Hitler face lui Antonescu unele concesii, flatându-i vanitatea. Intr'adevăr suprema ambiţie a acestuia era să fie Feldmareşal neamţ: deaceia Hitler îi oferă comanda grupului de armată din Sud în care intrau două armate, a IV-a română şi a XI-a nemţească, comandată de generalul Schobert. In realitate, grupul comandat de Ion Antonescu se reducea mai mult la trupa românească, întrucât în armata lui Schobert erau înglobate unităţi din armata română şi acesta avea dispoziţii confidenţiale să nu asculte decât de ordinele marelui comandament german.

SERVILISM ŞI JOSNICIE

Hitler îi scria lui Antonescu încă la 29 Iunie 1941, asigurându-l că Blitzkriegul va reuşi:

„Săptămânile ce urmeză vor „produce victoria decisivă în „contra Rusiei Sovietice".

In două scrisori de o josnicie fără seamăn Antonescu îl asigură în schimb pe Hitler că:

„va merge până la capăt în „acţiunea ce am pornit în Ră„sărit".

Şi adăoga cu servilism:

„Nu pun nici o condiţiune şi „nu discut deloc această coo„perare militară pe un nou te„ritoriu. Voi îndeplini întoc„mai misiunea militară prevă„zută în scrisoarea Excelenţei „voastre şi voi asigura condi„ţiunile în regiunea indicată".

Astfel, divizii întregi, fără comandanţii lor proprii, sunt înglobate sub comandamente germane şi se dau ordine precise unităţilor româneşti să nu execute decât dispoziţiile ofiţerilor nemţi. Din cercetarea acestor ordine, se poate vedea că rangul de comandant dat lui Antonescu şi altor generali români nu era decât un sistem de a-i flata şi de a-i aservi şi mai mult ordinelor comandamentului german.

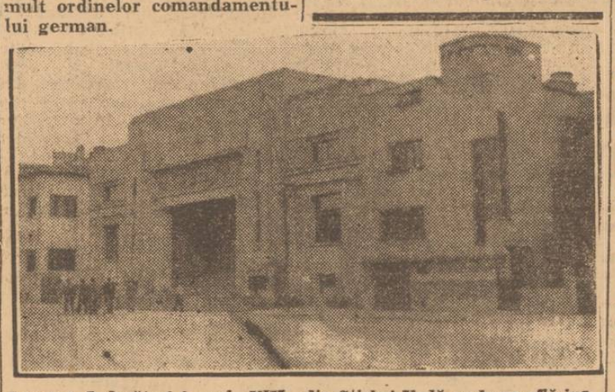

Localul Judecătoriei ocol. VIII din Ştirbei Vodă unde se află instalat Tribunalul Poporului, care va judeca pe marii criminali de război.

MODIFICĂRI LA PROECTUL DE LEGE AL CHIRIILOR

In consiliul de miniştri ţinut în ziua de 2 cor., d. Lucreţiu Pătrăşcanu, ministrul justiţiei, a dat citire proectului legii chiriilor, aşa cum a apărut în ziare, în ziua de 1 Maiu.

Luându-se în discuţie, proectul a primit mai multe completări şi precizări pe care le redăm mai jos:

La articolul 2 pct. 1 s'a prevăzut că beneficiază de prelungirea contractelor şi industriaşii, în aceleaşi condiţiuni ca şi comercianţii.

La art. 3 punctul A s'au exceptat dela beneficiul prelungirii contractelor „cetăţenii statelor străine"; s'a menţinut excepţiunea privitoare la sediile ambasadelor, legaţiunilor etc., excepţiune extinsă şi în favoarea străinilor cari îndeplinesc însărcinări speciale, din partea statului român, ori misiuni recunoscute oficial de guvernul român.

La art. 19, s'a prevăzut dreptul de evacuare pentru proprietarul unui singur imobil de locuit, dobândit înainte de 1 Ianuarie 1946, dacă la data legii este cetăţean român, chiriaş sau tolerat şi face parte dintr'una dintre categoriile prevăzute la articolul 6 pct. A.

La pct. B, al acestui articol 19, s'a prevăzut că nu se poate face schimb de locuinţe, dacă proprietarul deţine cu chirie un imobil aparţinând statului ori altei persoane juridice prevăzută de art. 2, pct. 1.

Art. 20 va avea următorul conţinut:

„Nu beneficiază de dispoziţiunile art. 19 proprietarul care după 1 Ianuarie 1942: a) a înstrăinat sau închiriat imobilul în care locuia; b) a avut sau a dobândit, el sau soţul său, un imobil de locuit, în aceiaşi localitate şi de natură a-i satisface nevoile, care a fost sau a devenit liber după data dobândirii şi pe care apoi l-a înstrăinat sau închiriat; dispoziţiunile aliniatelor precedente nu sunt aplicabile în cazul înstrăinărilor silite sau celor făcute pentru ieşire din indiviziune; c) a fost epurat pe timp de cel puţin 2 ani, în temeiul legilor de purificare".

La art. 33, alin. 2, s'a prevăzut dreptul de evacuare în favoarea proprietarilor refugiaţi sau deportaţi, care s'au întors sau se vor reîntoarce în localitate în termen de 60 zile dela data publicării legii.

La art. 34, pct. b, din proiectul publicat în ziua de 1 Maiu, a fost suprimat.

STAREA SANITARĂ A CAPITALEI

In ultimele două săptămâni situaţia sanitară a Capitalei se prezintă staţionară, excepţie făcând tifosul exantematic şi febra recurentă cari sunt în uşoară creştere, fapt datorit în mare parte afluenţei de populaţie şi în special a acelei care vine din provincie să se angajeze la muncile manuale.

Inspectoratul general sanitar al Capitalei a luat măsurile necesare pentru combatere şi face apel la populaţie să respecte regulile reglementare ale higienei.

Situaţia sanitară în ziua de 3 Mai se prezintă astfel: Tifos exantematic 15 cazuri; febră recurentă 80 cazuri; febră tifoidă, 8 cazuri; scarlatină 56 cazuri; difterie 4 cazuri; poliomielită 1 caz; şi antrax 1 caz.

CRONICA EXTERNĂ

DIVERSITATE DE PROBLEME. — UNITATE DE OBIECTIV

Conferinţa miniştrilor de externe reuniţi la Paris este astăzi laboratorul păcii. Dar această pace are două aspecte politice: unul privind trecutul şi altul viitorul.

Trecutul urmează să fie lichidat ţinându-se seama de vinovăţiile acelora cari l-au provocat şi cari, ca atare, trebue să răspundă, conform moralei şi legii internaţionale, de ororile şi pagubele săvârşite. El trebue lichidat în acelaş timp şi conform cu necesitatea imperativă a punerii vinovaţilor în imposibilitate de a mai reincepe vreodată politica de agresiune. Cu alte cuvinte, lichidarea lui trebue să cuprindă măsuri concrete de securitate absolută şi pe un timp cât mai îndelungat.

Viitorul urmează să fie pregătit în liniile lui generale — fiindcă amănuntele sunt susceptibile de modificări în decursul vremei — în aşa fel încât el să fie întemeiat, de pe acum, pe soluţiuni corespunzătoare echităţii, intereselor diferitelor popoare armonizate cu interesul general, dreptului la viaţa liberă al naţiunilor, principiului de solidaritate internaţională izvorât din sacrificiile imense făcute de întreaga omenire, într'un cuvânt, aspectul păcii, în ce priveşte viitorul, trebue să nu mai prezinte nici asperităţi, nici compromisuri subrede, nici uşi întredeschise pentru izbucniri viitoare.

Sarcină grea, desigur. Aşa se şi explică seriozitatea cu care din primul moment a fost considerată această conferinţă a miniştrilor de externe, care are de soluţionat multiple, variate şi grele probleme.

Iată, de pildă, problema coloniilor italiene. In afară de aspectul ei dramatic, din punctul de vedere al Italiei care asistă, din propria ei vină, la desfiinţarea aproape totală a imperiului ei colonial, problema colonilor italiene pune în discuţiune serioase interese naţionale ale populaţiilor respective şi serioase interese internaţionale în raport cu statele care urmează să decidă soarta acestor colonii. Abordarea acestei probleme a pus dela inceput în lumină aspectul ei multilateral. Părerile emise sunt diferite: planul nord-american sugerând punerea coloniilor italiene sub o tutelă internaţională, plan însuşit „într'o largă măsură" de ministrul de externe al Rusiei sovietice, d. Molotov, dar cu anumite amendamente; planul francez care prevede tutela italiană sub tutela generală a Consiliului de tutelă al ONU-ului şi planul, socotit senzaţional, al Marei Britanii, care prevede acordarea imediată a independenţei atât Tripolitaniei cât şi Cirenaicei, unite într'un singur stat. După cum se vede şi după cum de altfel constată şi telegramele primite dela Paris, este vorba în orice caz de o radicală schimbare a hărţii viitoare a Africei de Nord.

Problema Dodecanezului, a Austriei şi mai presus de toate aceea a Germaniei au fost luate deasemenea în consideraţie în mod preliminar şi, deşi nu s'a întrat în detaliile lor se poate prevedea, de pe acum, că ele vor comporta laborioase discuţiuni. Şi programul conferinţei miniştrilor de externe nu se încheie cu aceste capitole.

Există desigur convingerea că, cu toată multiplicitatea şi diversitatea problemelor, se vor găsi soluţiunile echitabile şi se va putea păşi cât mai curând la încheierea păcii şi pe plan juridic.

Convingerea aceasta porneşte din constatarea făcută atât în timpul războiului cât şi după victoria forţelor unite contra hitlerismului şi anume că există într'adevăr o unitate de obiectiv care formează spiritul conducător al sforţărilor pentru desăvârşirea păcii. Este obiectivul unei noui dar drepte aşezări europene care să asigure întregului continent şi tuturor naţiunilor din cuprinsul lui o viaţă în securitate prin înţelegere şi colaborare. Dacă acest obiectiv, care a fost afirmat şi după trecutul război mondial, nu ar fi atins nici de data aceasta, Europa ar cădea din ce în ce mai adânc în haos. Şi haosul — moral, economic, politic şi social — este cel puţin echivalent, dacă nu mai grav prin urmările lui, cu un război.

Popoarele europene, care au dat lumii atâtea cuceriri spirituale sporind considerabil tezaurul civilizaţiei şi care, pentru viaţa şi libertatea lor ca şi pentru libertatea şi viaţa altora, au sângerat de atâtea ori, au dreptul să pretindă conducătorilor lor înţelegerea imperativului categoric al ceasului de faţă care este o cât mai grabnică şi mai echitabilă statornicire a noului statut european. Ele sunt pline de speranţă că acest rezultat va fi atins.

I. R.